

In memoriam

Pol David

(KA1, 1960, 1LatGr)

Het Stedelijk Technisch Instituut voor Handel, Nijverheid en Hotelwezen... in de volksmond beter gekend als 'de vakschool'. Waar nu vlakbij het station het paradepaardje van de nieuwe Oostendse skyline haar voltooiing nadert, stond - overigens nog niet zo lang geleden - een school... onze school.

Deze mastodont telde medio de zestiger jaren meer dan 1000 leerlingen en genoot vooral door de hotelafdeling bekendheid tot ver buiten de provincie-, ja zelfs tot buiten de landsgrenzen. Pol David gaf er als beginnend licentiaat, les. Eerst had hij wat geroedeerd als wiskundeleraar in de handelsafdeling van STIMO, toen nog in de Witte Nonnenstraat. Prille twintiger, opkomend voetbaltalent tussen de krijtlijnen van Armenonville en lesgever in een quasi 100% meisjesschool. Voor deze giechelende pubers ging mijnheer David, voortaan als 'Paul Anka' door het leven. De gelijkenis was treffend, toen nog blonde manen, zelfde leeftijd en vooral die blozende wangen die zij maar al te graag op de proef stelden.

Dan begon hij als aardrijkskundeleraar aan zijn STIO-luik waar ook vrouwtje Francine, lichamelijke opvoeding gaf. Pol ontpopte zich al gauw tot één van de sterkhouders die beginnende collega's op zijn eigengereide manier introduceerde, niet zelden met een bezoekje aan de hotelafdeling voor een natje en een droogje tijdens een springuur. Pol was vaak in de lerarenkamer te vinden. In andere scholen heerste daar meestal rust en sereniteit, bij ons was dit eerder een decompressiekamer. Wij hadden niet het gemakkelijkste publiek maar de goede sfeer onder de collega's compenseerde dat ruimschoots. Hierin speelde Pol een toonaangevende rol. In de pauze had hij zowat zijn 'stammtish' aan de koffie-automaat. Hij had altijd een arsenaal aan 'verse moppen' bij en de lachsalvo's volgden elkaar op als Pol die met veel expressie afhaspelde. De link met het voetbal was ook nooit veraf. Zo was er een collega die geïnspireerd door het ritueel van Frans international Laurent Blanc die zijn kalende keeper Barthez bij winst een smakkerd op zijn kaalkop gaf, steevast hetzelfde deed bij Pol als Club Brugge had gewonnen. Pol liet het zich welgevallen tot groot jolijt van zijn tafelgenoten. De voetbalwijsheid indachtig dat de derde helft de beste is, was Pol altijd van de partij als er na een proclamatie of oudercontact 'een stapje-in-de-wereld' werd gezet. 'Je leeft maar één keer'... zei hij dan: 'Patron!... nog ééntje om 't af te leren'.

In memoriam

Als telg van de volkse Opexwijk, waar trouwens nog heel wat meer voetbaltalent ontsproten is, had hij zo zijn eigen nuchtere kijk op de dingen. Hoewel hij heel goed kon relativeren, weekte een inspectiebezoek bij hem soms kritieken los, in de zin van '... dat ze er zelf maar eens voor staan' of '... ze weten niet eens wat een beroepsklasse is'. De tanende interesse voor het vak Aardrijkskunde en de groeiende administratieve rompslomp waarbij het echte 'lesgeven' bijkomstig werd, vielen hem zwaar, hoewel hij dat niet altijd liet blijken.

Net voor de eeuwwisseling ging Pol met pensioen. De decibels in de lerarenkamer werden tot een minimum herleid... de smaakmaker, de actie-radius op de linkerflank was er niet meer. Den Opex was den Opex niet meer, 't VeeGee, 't VeeGee niet meer en de school ten prooi gevallen van bouwpromotoren. 'Uit het oog, uit het hart', en zo geldt ook voor Pol tot we in 2013 het verschrikkelijke nieuws krijgen dat hij na een hersentrombose is opgenomen in het Serruysziekenhuis. De trieste epiloog is ingezet, Imbo, Duinpieper en tot slot wzc Lacourt zullen volgen. Het is hartvescheurend om zo'n brok vitaliteit, nu zo goed als blind en deels verlamd, te zien wegwijnen, maar zijn lerarenkamer is nu de sociale refter geworden waar hij iedere namiddag aan zijn Kriekje nipt, ook na het plots ontvallen van zijn Francine, houdt hij zich sterk. Hij praat bijna niet meer en een glimlach wordt al gauw een traan. Maar toch, toch verraadt een tinkeling in die eens zo diepblauwe ogen nog een sprankel energie... 'bluvn goan, gdvdm'. Familie, voetbalvrienden en collega's hebben hem nooit in de steek gelaten. Corona was er misschien te veel aan, maar zelfs dan gaf hij niet op. Polletje we gaan je missen.

Collega's Noël Vandenbroucke en Thierry Dedecker

Afscheid van voetballegende Pol David

Oostendenaar Pol David is op 79-jarige leeftijd gestorven. Voor de voetbalfans doet de naam Pol David een belletje rinkelen. Pol doorliep de jeugdtrangen van VGO en speelde als 17-jarige al in de eerste ploeg. Samen met die andere ex-VGO-vedette, Wilfried Puis, vormde Pol een fantastisch duo dat furore maakte in de Belgische competitie. Pol bleef VC Oostende zijn hele voetbalcarrière trouw en werd zelfs trainer van de eerste ploeg. Hij fungeerde ook als trainer van Racing De Panne. Hij werd tevens jeugdtrainer bij Club Brugge, eerst van de scholieren, dan van de UEFA-juniores, met bekende spelers als Koen Sanders, Pascal Dewilde en Bart Maes. Hij mocht als hulptrainer van Club Brugge ook het slechtste seizoen (82-83) beleven met Spitz Kohn als trainer. Na zijn blauwzwart periode kwam hij als jeugdcoördinator terug bij KV Oostende, de fusieploeg van VGO en ASO. Hij was ook trainer van de juniores en in seizoen 83-84 stonden drie Davidjes op het veld: trainer Pol en zijn voetballende zonen, Rik en Wim. Toen Rik kon doorstoten naar de eerste ploeg van KVO, stopte Pol als jeugdtrainer en werd supporter nummer 1 van Rik. Pol David was licentiaat aardrijkskunde en gaf tot aan zijn pensioen les aan het Stedelijk Technisch Instituut van Oostende (KTAI STIO). Pol was getrouwd met Francine Rycs (+). Hij was bijzonder fier op zijn twee zonen: Rik (54) en Wim (52). Pol was ook de opa van drie kleinkinderen. In 2014 werd hij het slachtoffer van een hersenbloeding, waardoor hij blind werd en deels verlamd. Hij verbleef acht jaar in wzc Lacourt. De laatste weken was hij fel vermagerd. In AZ Damiaan is hij zacht ingeslapen, in het bijzijn van zijn zonen.

1975 februari Voetbalploeg leraars KAO. Vnr.: Std.: J Fontaine, Jp Aspeslagh, Pol David, J Struyve, André Vilain, W. Lecluyse. Zit: A Vanhoutryve, R Dutrieue, S Helsmoortel, G De Decker, G Houzée

1975 november. Voetbalploeg leraars KAO op "Duin en Zee". Vnr.: Std.: Std.: G De Decker, S. Helsmoortel, JP Aspeslagh, P David, J Struyve. Zit G Houzée, R Dutrieu, A "Pinok" Vanhoutryve, G Verbrugge, Frank Verstraete

1958-59?_KAO_voetbalploeg: coach Jules Brackenier KAO - SK Deinze (juniores): 3-2 met oa. Marcel Zanders, René Vandenberghe (std, 3de v links), Vanhouteghem, Michel Pyck (std, 5de v links), Milo Germonpre (6de v links), Tuur Mariën (zit, 4de v links), Van Maele, Gilbert Marmenhout (zit, 2de v links) William Smet (onder 3de v links ?), Pol David (rechts onder), Debrabandere, Verlinde... ontbraken: Laurent Verbiest